

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 17C/79/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116207193
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Majeriková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:5116207193.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudkyňou JUDr. Annou Majerikovou v spore žalobcu: A. B. C. - KINEKUS, s miestom podnikania Ul. 9. mája 1181/50, Kysucké Nové Mesto, IČO: 17 866 375, právne zastúpenému JUDr. Ivan Glovniak, advokát so sídlom D. Dlabača 2748/28, Žilina, IČO: 42 433 665, proti žalovanému: Slovenská republika zast. Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu v celom rozsahu **z a m i e t a** .

II. Žalovanému proti žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 17.3.2016 domáhal zaviazat' žalovaného na náhradu škody vo výške 26.306,80 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 26.306,80 eur od 17.3.2016 do zaplatenia a náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 1.497,96 eur a náhrady trov konania spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Žalobu skutkovo odôvodňoval tým, že nárok na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom mu bola spôsobená tým, že dňa 9.7.2009 žalobcovi bolo zaistené nákladné motorové vozidlo zn. D. E., VIN:F., ev. č.: G. XXXAK podľa § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbere. Oznámením zo dňa 22.9.2009 bolo žalobcovi odporúčané, aby si uplatnil vlastnícke právo k zaistenému motorovému vozidlu na súde. Na základe tohto oznámenia podal 24.11.2009 žalobca na Okresnom súde Bratislava I. žalobu, ktorou si uplatnil vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlu, aby mu toto vozidlo mohlo byť policajným zborom SR vrátené. Dňa 3.12.2014 rozhodol Ústavný súd SR o tom, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn. 31Cb/201/2009 došlo k zbytočným prieťahom, a tým k porušeniu práv sťažovateľa a prikázal súdu konať bez zbytočných prieťahov. Motorové vozidlo nemohlo byť žalobcovi počas tohto nekonania súdu vrátené, a tak uplynutím času v rámci doby trvania zbytočných prieťahov – nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava I. bola žalobcovi spôsobená škoda spočívajúca v strate na hodnote predmetného motorového vozidla, zároveň škoda spočívajúca v tom, že žalobca nemohol predmetné motorové vozidlo užívať počas doby zbytočných prieťahov v konaní Okresného súdu Bratislava I. a tak bol nútený zabezpečiť si obdobné vozidlo, aby nahradil výpadok predmetného motorového vozidla, ktoré využíval v rámci svojho podnikania.

3. Žalobca v súvislosti s uplatnením náhrady škody uviedol, že znalec objektívne vyčíslil stratu hodnoty vozidla za márne plynutie času od podania žaloby 24.11.2009 až do rozhodnutia Ústavného súdu SR 3.12.2014 a obvyklú výšku nájomného za užívanie obdobného motorového vozidla za obdobie protiprávneho nekonania súdu. Znalec určil hodnotu automobilu k 24.11.2009 vo výške 14.743,20 eur a ku dňu 3.12.2014 určil hodnotu vozidla vo výške 4.840,80 eur, z čoho vyplýva, že strata na hodnote predmetného motorového vozidla predstavuje sumu 9.902,40 eur. Znalec určil aj obvyklú

výšku nájomného v sume 272,09 eur mesačne, pričom od 24.11.2009 do 3.12.2014 táto predstavuje sumu vo výške 16.404,40 eur. Za znalecký posudok žalobca zaplatil znalcom sumu vo výške 641,30 eur. Žalovanému doručil žiadosť o predbežné prerokovanie a z titulu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom žiadal o zaplatenie škody celkom vo výške 26.306,80 eur spolu s príslušenstvom, tiež náhradu nákladov z uplatnenia pohľadávky vo výške 641,30 eur (náhrada za vyhotovenie znaleckého posudku), paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur a náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky spočívajúcich v odmene za právne služby vo výške 856,66 eur. Dňa 16.3.2016 bolo žalobcovi oznámené, že žiadosť žalovaný posúdil ako nedôvodnú pre nesplnenie zákonných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 11.7.2016 (čl. 9) k uplatnenému nároku žalobcu na náhradu škody v celkovej výške 26.306,80 eur s príslušenstvom žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že predmetom konania na Okresnom súde Bratislava I. sp. zn. 31Cb 201/2009 je určenie vlastníckeho práva k motorovému vozidlu a v dôsledku spornosti vlastníckeho práva žalobcovi škoda nemohla vzniknúť, nakoľko doposiaľ nebola vyriešená otázka vlastníckeho práva k motorovému vozidlu. Náhradu škody v danej veci považuje za uplatnenú predčasne, a teda v dôsledku čoho nie je ani nemôže byť daný základ pre jej priznanie. Prípadnú škodu v podobe vyplateného nájmu vo výške 16.404,40 eur by bolo možné priznať len za predpokladu, že by v konaní bolo preukázané vlastníctvo žalobcu, a jednak za predpokladu, že by náklady na nájomné boli skutočne vynaložené, čo však žalobca nijakým spôsobom nepreukázal. Pokiaľ ide o uplatnenie náhrady škody v podobe nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 641,30 eur ako náklady za vyhotovenie znaleckého posudku, žalovaná poukázala na absenciu priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti medzi uplatnenou škodou a tvrdeným nesprávnym úradným postupom. Podľa ustálenej súdnej praxe príčinná súvislosť ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu je priama väzba javov objektívnych, v súvislosti v rámci ktorého jeden jav - príčina vyvoláva druhý jav - následok. Žiadosť o znalecký posudok bola podaná samotným žalobcom dňa 24.6.2015, teda ešte pred samotným podaním návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 1.10.2015 a pred samotným začatím konania na súde o náhradu škody dňa 17.3.2016 a pred vydaním nálezu ÚS SR. Aj z uvedených dôvodov nemôže byť žiadna príčinná súvislosť medzi namietaným nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. V danom prípade išlo o slobodné rozhodnutie žalobcu vyžiadať si vypracovanie znaleckého posudku. Vo vzťahu k uplatnenej náhrade škody v podobe nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 856,66 eur, ktorá predstavuje odmenu za dva úkony právnej služby s poukazom na § 18 ods. 3 veta druhá zákona č. 514/2003 Z. z., tento výslovne vylučuje možnosť priznania nárokov predbežného prerokovania nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom a z tohto dôvodu nie je možné žiadať náhradu trov súvisiacich s predbežným prerokovaním. Žalobca si uplatnil aj nárok na náhradu trov konania vo výške 857,04 eur, pričom obsah žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a obsah žaloby je takmer identický. V danom prípade sa jedná o neúčelné a nedôvodné navyšovanie trov právneho zastúpenia. K uplatnenej výške úrokov z omeškania (9%) žalovaný poukázal na rozdiel medzi občianskoprávnymi a obchodnoprávnymi vzťahmi. Konanie o náhradu škody bez ohľadu na to či účastníkom konania je na strane žalobcu fyzická alebo právnická osoba je nepochybne konaním občianskoprávnym, a teda uvádzaná sadzba úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch vzniknutých po 1.2.2013 je 5 % z uplatnenej sumy. Požadovaná výška náhrady úrokov z omeškania je žalobcom určená nesprávne.

5. Žalobca podaním zo dňa 25.1.2018 (čl. 103) zotrval na návrhu v celom rozsahu. K vyjadrenie žalovaného uviedol, že vlastnícke právo žalobca k vozidlu nenadobudne až rozhodnutím súdu o žalobe v konaní pred Okresným súdom Bratislava I., ale vlastnícke právo nadobudol žalobca na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 17.6.2009 od spol. VB LEASING SK, pričom táto kúpna zmluva bola uzatvorená v dôsledku lízingovej zmluvy č. LZF/06/20231 zo dňa 31.5.2006, pričom VB LEASING SK s.r.o. nadobudla vozidlo od spoločnosti KUNSTAV s.r.o. V čase uzatvárania oboch kúpnych zmlúv boli aj spoločnosť VB LEASING SK s.r.o. aj žalobca dobromyseľní a presvedčení o tom, že vlastnícke právo patrí spoločnosti KUNSTAV s.r.o. Presvedčenie vyplývalo najmä z toho, že došlo k viacerým prepisom motorového vozidla policajným zborom v evidencii vozidiel, Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Šali schválil jednotlivito dovezené predmetné vozidlo a taktiež 29.5.2006 bol k predmetnému vozidlu vystavený odborný posudok o overení pôvodnosti SK A015081. Žalobca nadobudol vlastnícke právo v roku 2009 a do dnešného dňa vozidlo mu vydané nebolo, čo spôsobil práve spor na Okresnom súde Bratislava I. Výšku škody žalobca v žalobe určil práve podľa kritérií, kedy polícia zaistila vozidlo v hodnote v čase zaistenia 16.324,80 eur a v čase podania žaloby malo hodnotu 14.743,20 eur a rozhodnutím Ústavného súdu zo dňa 3.12.2014 bolo potvrdené, že minimálne do tohto

dátumu trvalo protiprávne opomenutie konania – nesprávny úradný postup zo strany Okresného súdu Bratislava I. Zbytočné prieskany trvali aj naďalej, avšak uplatňuje si škodu iba za obdobie do 3.12.2014, t.j. rozhodnutia Ústavného súdu ako rozdiel v hodnote vozidla pred začatím a po skončení nesprávneho úradného postupu. Žalobca okrem straty hodnoty na vozidle aj skutočne nahradil výpadok vozidla a obdobné vozidlo si prenajal na základe lízingovej zmluvy č. LZC/09/2221 zo dňa 20.7.2009 a vzhľadom k tomu preukazuje žalobca aj skutočne vynaložené prostriedky na zabezpečenie obdobného vozidla, ktoré presahuje výšku škody uplatnenú žalobcom v tomto konaní, nakoľko žalobca za toto náhradné obdobné vozidlo zaplatil iba do júla r. 2012 sumu 57.224,94 eur, keď uhrádzal lízingové splátky k vozidlu H. I. XXX.XX mesačne vo výške 1.318,33 eur. Žalobca potvrdzuje, že dal posudok vypracovať pred uplatnením škody v rámci konania o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody, avšak z toho dôvodu, že nepovažoval za spravodlivé uplatniť si všetky skutočne vynaložené náklady na nájomné lízingové splátky uvedené vyššie, nakoľko čiastočne je v týchto vzhľadom k charakteru uzatvorenej zmluvy zahrnutá aj samotná kúpa vozidla. Preto z predmetného posudku vyplýva najnižšie možné obvyklé nájomné za obdobné vozidlo, aké je žalobcovi zadržované.

6. Žalovaný vo svojom doplnujúcom vyjadrení zo dňa 28.2.2018 (čl. 134) udával, že dôvodom vedenia konania na Okresnom súde Bratislava I. sp. zn. 31Cb 201/2009 o určenie vlastníckeho práva je práve spornosť vlastníctva k motorovému vozidlu, ktoré bolo pri prepise zo strany OO PZ SR Žilina pod č. ORP-1676/OPP-V-2009 zaistené, nakoľko v rámci policajného šetrenia bolo zistené, že uvedené vozidlo bolo ukradnuté (dňa 12.7.2009 bolo oznámené Národnej ústredni Sirene, že predmetné vozidlo je predmetom pátrania v súvislosti s trestným činom krádeže a jeho majiteľom je D. E. J. I., Massimo E, dňa 6.5.2010 bolo oznámené, že vlastníkom je poisťovňa HDI Assicurazioni S.p.A.). Vznikli teda pochybnosti o tom, či motorové vozidlo patrí osobe, ktorej bolo zaistené. Po vykonanom dokazovaní Okresný súd Bratislava I. rozsudkom č.k. 31Cb 201/2009-419 zo dňa 15.9.2017 súd žalobu zamietol. Dospel k záveru, že motorové vozidlo, ktoré bolo predmetom lízingovej a kúpnej zmluvy medzi žalobcom a VB LEASING bolo ukradnuté a z tohto dôvodu bolo aj zaistené políciou. Lízingová spoločnosť však nemohla previesť na žalobcu viac práv k veci ako sama mala, a preto podľa názoru súdu je predmetná kúpna zmluva absolútne neplatná podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Ani skutočnosť, že žalobca predmetné motorové vozidlo nadobudol kúpou v dobrej viere vychádzajúc z toho, že predávajúca (VB LEASING) je jeho vlastníkom, nemení nič, nakoľko v občianskom práve platí právna zásada „že nikto nemôže previesť na iného viac práv ako má“. Kupujúcemu v danom prípade podľa názoru súdu vzniká iba nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia spojený s nárokom na náhradu škody, a to od subjektu, ktorému uhradil kúpnu cenu za ukradnuté motorové vozidlo. Záväzným výrokom súd žalobu zamietol a teda vlastníka motorového vozidla neurčil. Žalovaný má zato, že vlastnícke právo k motorovému vozidlu je naďalej sporné, v danom prípade škoda žalobcovi nevznikla. Žalobca ako poškodený je povinný vznik škody na svojej strane preukázať a škoda musí existovať najneskôr v čase, kedy súd o uplatnenom nároku rozhoduje. V súvislosti s uplatnenou škodou na náhradu straty hodnoty vozidla vo výške 9.902,40 eur žalovaný poukázal na to, že v čase zaistenia bolo motorové vozidlo nepojazdné pre poruchu motora a zároveň z rozsudku Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 15.9.2017 vyplýva, že vlastní, ktorý si uplatnil vo vzťahu k motorovému vozidlu vlastnícke právo, splnomocnil spoločnosť, aby predmetné vozidlo prevzala a nechala zošrotovať. Aj uvedené svedčí, podľa názoru žalovanej, o zlom technickom stave vozidla, do ktorého by bolo potrebné investovať nemalé finančné prostriedky. Namietá existenciu priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti medzi označeným titulom nároku na náhradu škody a uplatnenou výškou škody, nakoľko žalobca nepreukázal, že nebyť nesprávneho úradného postupu, k zníženiu hodnoty motorového vozidla by nedošlo. Pokiaľ si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody v podobe obvyklého nájomného v celkovej výške 16.404,40 eur za obdobie od 24.11.2009 do 3.12.2014 uplatnená škoda v podobe obvyklého nájomného vychádza z čisto hypotetických skutočností, ak má však obvyklé nájomné predstavovať lízingové splátky, tak žalobca sa po splatení lízingu stane vlastníkom motorového vozidla, a teda nedôjde k reálnemu zníženiu jeho majetku. Žalobcom vynaložené finančné prostriedky totiž smerujú k nadobudnutiu majetku v podobe motorového vozidla a vynaložené finančné prostriedky nepredstavujú zníženie majetku žalobcu, nakoľko sa takto vynaložený majetok zo strany žalobcu pretransformuje do nadobudnutého motorového vozidla. Žalovaný spochybňuje vierohodnosť žalobcom predloženého znaleckého posudku, kedy pri vypracovaní znalec vychádzal z údajov poskytnutých samotným žalobcom. Poukázal tiež na zákon č. 514/2003 Z. z., ktorý vylučuje z náhrady škody náklady, ktoré poškodenému vzniknú v súvislosti s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody s príslušným orgánom, pretože toto predbežné prejednanie nároku má iba formálny charakter. Žalovaný naďalej zotrváva na tom, že v danom prípade žalobca nepreukázal existenciu priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti medzi uplatnenou škodou a nesprávnym úradným postupom súdu, nakoľko k zníženiu

hodnoty motorového vozidla by došlo aj v prípade jeho riadneho využívania na podnikateľské účely a k vzniku škody nedošlo, nakoľko žalobca nepreukázal, že by bol výlučným vlastníkom motorového vozidla, v súvislosti s ktorým si uplatňuje nárok na náhradu škody.

7. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 15.3.2018 (čl. 141) na doplnenie uviedol, že voči rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava I. č.k. 31Cb 201/2009 zo dňa 15.9.2017 podal odvolanie, o ktorom do dnešného dňa nebolo rozhodnuté. Vlastnícke právo žalobcu nie je sporné, nakoľko v súdnom konaní nebolo preukázané, že by si ešte niekto iný uplatnil vlastnícke právo k predmetnému zaistenému vozidlu. Vlastnícke právo nadobudol žalobca na základe kúpnej zmluvy, a teda preukázal, že je vlastníkom vozidla aj napriek tomu, že jeho právo nebolo právoplatne priznané v rámci súdneho rozhodnutia. Poukázal na ustanovenie § 21 zákona č. 171/1993 Z.z., kedy vozidlo, ktoré je uložené do úschovy je možné vydať na základe rozsudku o vrátení veci, nie iba rozsudku o určení vlastníckeho práva. Práve tento rozsudku sa domáhal žalobca v konaní Okresného súdu Bratislava I. č.k. 31Cb 201/2009, ktoré nebolo právoplatne skončené. Z dôvodu protiústavnosti nekonania súdu bola mu spôsobená škoda práve opomenutím konania súdu, ktoré bolo konštatované rozhodnutím Ústavného súdu. Čo sa týka námietky žalovaného k výške škody z dôvodu nepojazdnosti, tak znalec tieto skutočnosti zohľadnil vo svojom posudku, nejednalo sa o nejaké závažné poškodenie, ktoré by malo nejaký podstatný vplyv na hodnotu vozidla. Vozidlo stratilo na hodnote bez toho, aby ho žalobca používal a opotreboval, strata na jeho majetku je stratou zbytočnou, ktorú nie je možné pripodobňovať k stavu, kedy by žalobca toto vozidlo užíval. V tomto prípade nedochádzalo teda k výmene hodnoty vozidla za jeho opotrebenie, ale iba došlo k strate jeho hodnoty zbytočne počas zbytočných prieťahov v súdnom konaní spôsobených protiprávnym opomenutím konania súdu. Medzi zbytočnou stratou hodnoty vozidla a nekonaním súdu je priama príčinná súvislosť, a to s poukazom na to, že bez rozhodnutia súdu o vrátení veci vozidlo žalobcovi vydané nebude a do dnešného dňa vydané nebolo. Žalobca tiež popiera, že by škoda, ktorej výška je určená s prihliadnutím na výšku obvyklého nájomného bola hypotetickou škodou, žalobca zaplatil za obdobné vozidlo nájomné a to do júla roku 2012 sumu 57.224,94 eur, čo je skutočnou škodou žalobcu. Žalobca s prihliadnutím na nadobudnutie vlastníckeho práva si neuplatňuje v tomto konaní celú túto sumu, ale iba príslušnú časť z tejto sumy.

8. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi produkovanými stranami sporu a zistil nasledovný skutkový stav.

9. Strany sporu v priebehu konania zotrvali na svojej skutkovej a právnej argumentácii v zmysle vyššie popísaných písomných vyjadrení.

10. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 9.12.2020 poukázal na oznámenie nových skutočností a najmä na dôkaz, a to zápisnicu o vydaní veci žalobcovi na základe rozhodnutí v predmetnom súdnom spore v Bratislave. Na doplnenie uviedol, že motorové vozidlo bolo žalobcovi vydané absolútne znehodnotené a zničené a neschopné prevádzky na pozemných komunikáciách. Vykonanie ďalších dôkazov nežiadal. V rámci záverečného zhrnutia udával, že žalobca vlastníctvo k predmetnému motorovému vozidlu nadobudol riadne kúpnu zmluvou bez ohľadu na to, či súdom je alebo nie je vlastníctvo potvrdené v inom konaní. Práve nekonanie Okresného súdu Bratislava I. vo veci 31Cb/201/2009 viedlo k spôsobeniu škody žalobcu, ktorú preukazoval určením výšky straty na hodnote vozidla a nájomného za obdobie nečinnosti a prieťahov, ktoré rozhodnutím Ústavného súdu SR zo dňa 3.12.2014 bolo potvrdené a jedná sa o obdobie nečinnosti od podania návrhu 24.11.2009 do rozhodnutia Ústavného súdu 3.12.2014. Práve nečinnosťou súdu škoda mu bola spôsobená tým, že nemohol automobil využívať a hodnota tohto vozidla klesla na minimálnu úroveň. Pokiaľ okresný súd Bratislava I. žalobu zamietol, táto skutočnosť nemôže svedčiť o tom, že by žalobca nebol vlastníkom, neznamena to, že by vlastníkom bol niekto iný. Žalobca v tomto konaní neuplatňuje náhradu škody a neodvodzuje ju z protiprávnosti konania polície, ale s protiprávnosťou konania súdu, kedy v zmysle rozhodnutia krajského súdu správneho postupu polície bol odkázaný a bol nútený si pod hrozbou prepadnutia vlastníctva k tomuto motorovému vozidlu uplatniť žalobu na súde. V dôsledku podania samotnej žaloby nestratil vlastnícke právo k predmetnému vozidlu, preukázaná bola aj priama príčinná súvislosť medzi nekonaním Okresného súdu Bratislava I., ktorý jediný mohol rozhodnúť o podanej žalobe a na základe jeho rozhodnutia mohlo byť žalobcovi motorové vozidlo vydané. Žalobca poukázal na to, že v celom rozsahu popiera aj tú skutočnosť, že by bolo uvedené vozidlo ukradnuté. Poukazuje na to, že produkoval dôkazy aj vo vzťahu k tomu, že v rámci dovezenia do Slovenskej republiky došlo k niekoľkonásobným prepisom vozidla ešte počas trvania leasingu, a teda trojročného obdobia, kedy

žalobca motorové vozidlo užíval. Odvolací súd v Bratislave jednoznačne uviedol, že vlastnícke právo žalobcu bez ohľadu na to či bolo vozidlo ukradnuté alebo nie, patrí žalobcovi.

11. Poverený zástupca žalovaného na pojednávaní zotrval na svojich doterajších písomných vyjadreniach. Je toho názoru, že žalobca nepreukázal splnenie troch základných zákonných podmienok, s ktorými zákon spája vznik nároku na náhradu škody. Nie je daná priama bezprostredná príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou a nesprávnym úradným postupom súdu. Ak by nedošlo k uplatneniu vlastníckeho práva zo strany tretej osoby, nedošlo by ani k zaisteniu motorového vozidla a k následnému vzniku škody. B. na majetku musí byť jednoznačná a preukázaná aj listinnými dôkazmi, nemôže ísť iba o nejaký hypotetický príjem, teda o nejakú hypotetickú stratu v podobe zaplateného nájmu za nejaké iné motorové vozidlo. Táto škoda nevznikla v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom. Keby si aj žalobca prenajal nejaké iné auto, tento úkon nemá žiaden súvis s nesprávnym úradným postupom či už bol alebo nebol v príčinnej súvislosti s tou ostatnou škodou. Teda žalobca nepreukázal splnenie všetkých troch kumulatívnych podmienok, a preto žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

12. Z potvrdenia Obvodného oddelenia PZ SR č.p. ORP-1673/OPP-V-2009 zo dňa 9.7.2009 potvrdenie o zaistení veci bola dňa 9.7.2009 o 8.30 hod. zaistená osobe TRUCK CENTRUM SK s.r.o. Varín – Šošinec podľa § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore nákladné motorové vozidlo D. E. ev. č. G. XXXAK, a to na vykonanie úkonov, pretože vzniklo podozrenie, že táto vec súvisí so spáchaním trestného činu a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní (č.l. 10).

13. Oznámením Obvodného oddelenia PZ č.p. ORP-1326/OPP-KNM-2009 zo dňa 22.9.2009 adresované žalobcovi vo veci NISSAN Atleon uplatnenie nároku písomné oznámenie, kedy žalobcovi bolo oznámené, že uvedené motorové vozidlo bolo zaistené dňa 9.7.2009, nakoľko bolo zistené, že uvedené motorové vozidlo pochádza z krádeže v Taliansku vykonanej dňa 19.3.2006 až 20.3.2006 a z uvedeného dôvodu bola dňa 17.8.2009 prostredníctvom MV SR PPZ Úrad medzinárodnej spolupráce, Národná ústredňa Sirene požiadaná o spoluprácu pri odovzdaní vozidla do trestného konania. Zároveň mu bolo odporúčané, aby v lehote do 60 dní odo dňa doručenia písomného oznámenia uplatnil vlastnícke právo alebo iné právo na zaistenú vec na príslušnom súde.

14. Spoločnosť KUNSTAV s.r.o. ako dodávateľ fakturoval dňa 2.6.2006 (fa 0044/2006) odberateľovi VB Leasing SK spol. s r.o. skriňový nákladný automobil D. E. XX.XX, rok výroby 2005 v sume 797.300 (č.l. 109).

15. Z obsahu leasingovej zmluvy č. LZP/06/20231 zo dňa 31.5.2006 súd zistil že bola uzavretá medzi VB Leasing SK spol. s r.o. a žalobcom ako príjemcom leasingu a predmetom bol úžitkový automobil D. E. XX.XX v nadobúdacej cene s DPH 797.300 Sk s dobou trvania leasingu 36 mesiacov (čl. 108). Z osvedčenia o evidencii č. SA 972716 (č.l. 114) súd zistil, že dňa 5.6.2006 bol vykonaný zápis evidencie - nákladný automobil D. E. XX.XX ev. č. G. XXXAK ako vlastníkom vozidla zapísaný VB Leasing SK, spol. s r.o. a držiteľ osvedčenia žalobca - Ing. Súkeník Štefan – Kinekus.

16. Kúpnu zmluvou zo dňa 17.6.2009 (uzavretou medzi VB Leasing SK spol. s r.o. ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim) predávajúci ako vlastníkom hnuťelného majetku D. E. XX.XX, ŠPZ: G. XXXAK previedol na kupujúceho ako príjemcu leasingu, ktorý užíval na základe leasingovej zmluvy.

17. Z obsahu leasingovej zmluvy č. LZC/09/20221 zo dňa 20.7.2009 súd zistil, že medzi VB Leasing SK spol. s r.o. ako poskytovateľom a žalobcom ako príjemcom leasingu bola uzavretá k predmetu leasingu a to nákladný automobil H. I. XXX.XX. v nadobúdacej cene s DPH 49.753,90 eur s dobou trvania leasingu 36 mesiacov (čl. 160).

18. Zo znaleckého posudku EXPERTA s.r.o. č. 61/2015 zo dňa 16.9.2015 (č.l. 12) pre výpočet všeobecnej hodnoty motorového vozidla ev. č.: G. XXXAK a obvyklej výšky nájmu vyplýva, že všeobecná hodnota vozidla ku dňu 9.7.2009 predstavuje sumu 16.324,80 eur, ku dňu 24.11.2009 sumu 14.743,20 eur, ku dňu 3.12.2014 sumu 5.647,20 eur a ku dňu 9.8.2015 sumu 4.621,20 eur spolu s DPH. Zároveň znalec stanovil obvyklú výšku podnikateľského nájmu motorového vozidla uvedeného typu D. E. a odporúča položku č. 3 vo výške mesačného nájmu 226,74 eur bez DPH (272,09 eur vrátane DPH).

19. Žiadosťou zo dňa 28.9.2015 (č.l. 81) žalobca žiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, a to celkom vo výške 26.306,80 eur spolu s príslušenstvom náhradou nákladov z uplatnenia pohľadávky vo výške 641,30 eur, náhradu za náklady za vyhotovenie znaleckého posudku a paušálu náhradou nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur a náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky spočívajúcich v odmene za právne služby vo výške 856,66 eur.

20. Žalovaný oznámením o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody listom zo dňa 11.3.2016 (č.l. 83) právnenému zástupcovi žalobcu oznámil, že žiadosť uplatnenú titulom náhrady škody, ktoré mali byť žiadateľovi spôsobené nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava I., konkrétne prieťahmi a nečinnosťou súdu v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 31Cb/201/2009, žiadosti nebolo vyhovievané a nebolo splnené preukázanie zákonných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody a žiadosť posúdil žalovaný ako nedôvodnú.

21. Ústavný súd SR vo svojom náleze z 3.12.2014 I.ÚS 587/2014-23 (č.l. 4) konštatoval, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 31Cb/201/2009 došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa (žalobca) na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy a práva na prejednanie záležitostí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru a obdobie nečinnosti (od 24.11.2009 – podanie návrhu do 4.5.2010, od 4.5.2010 do 11.6.2012, od 2.7.2012 do 9.4.2013, od 12.6.2013 do začiatku októbra 2013, od 13.12.2013 do 2.9.2014) a prikázal Okresnému súdu Bratislava I. v konaní konať bez zbytočných prieťahov a sťažovateľovi priznal finančné zadosťučinenie v sume 2.500 eur, ktoré je Okresný súd Bratislava I. povinný zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

22. Z rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I. č.k. 31Cb/201/2009-419 zo dňa 15.9.2017 (č.l. 143) vyplýva, že súd žalobu žalobcu o určenie vlastníckeho práva proti žalovaným (1/ ČSOB Leasing a.s., 2/ Ministerstvo vnútra SR a 3/ HDI Assicurazioni S.p.A.) zamietol (výrok I.) a vo výroku II. svojho rozhodnutia rozhodol o trovách konania tak, že žalovaným priznal náhradu trov konania žalobcom. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že pôvodne žaloba zo dňa 24.11.2009 smerovala voči žalovanému 1/ o určenie, že žalobca je výlučným vlastníkom motorového vozidla D. B. G. XXX-AK, ktoré mu pri prepise dňa 9.7.2009 zo strany Obvodného oddelenia PZ Žilina zaistené. Uznesením súdu zo dňa 13.12.2013 bol do konania pripustený ďalší subjekt a to žalovaný 2/ a zároveň pripustená zmena petitu o určenie, že žalobca je výlučným vlastníkom motorového vozidla D. ŠPZ G. XXXAK a o vydanie zaisteného predmetného vozidla. Uznesením súdu zo dňa 11.12.2014 bol do konania pripustený ďalší subjekt a to žalovaný 3/. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že dňa 8.7.2009 počas vykonávania úkonov na ODI pri zmene vlastníka v lustrácii CLK bolo zistené, že po vozidle je vyhlásené pátranie a potvrdení týchto zistení službou SIREENE bolo vozilo zaistené dňa 9.8.2009. Z výsluchu Ing. Súkenníka vyplývalo, že predmetné vozidlo zakúpil od spoločnosti KUNSTAV s.r.o. Nitra, pričom kúpnu cenu uhradil leasingom cez spoločnosť VB LEASING SK, ktorej zaplatil 36 splátok. Nakoľko vozidlo bolo nepojazdné – porucha motora, bolo odstavené v Autoservise Truck Centrum v Žiline. Súd prioritne skúmal otázku pasívnej legitímácie žalovaných v predmetnom konaní a uviedol, že žalovaní 1/ a 3/ nielenže netvrdia, že sú vlastníkami predmetného vozidla, ale ani si vlastnícke právo neuplatňujú. Vo vzťahu k žalovanému 2/ tj. o vydanie vozidla vyslovil záver, že žalovaný 2/ postupoval v súlade so zákonom 171/1993 Z.z. pretože bolo zistené, že si na predmetné vozidlo robia nárok viaceré osoby, splnil si svoju zákonnú povinnosť, keď rozhodol o zaistení a úschove vozidla a postup žalovaného 2/ nemožno charakterizovať ako neoprávnený zásah do vlastníckeho práva žalobcu resp. ako zadržovanie veci neprávom. Súd má za to, že žalobca neosvedčil naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

23. Krajský súd v Bratislave rozhodnutím č.k. 4Cob/69/2019-477 (č.l. 199) zo dňa 30.5.2019 rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 31Cb/201/2009-419 zo dňa 21.6.2017 v znení opravného uznesenia zo dňa 26.2.2019 vo výroku I a II. potvrdil. Vo svojom odôvodnení odvolací súd uviedol, že žalobca podal odvolanie proti rozsudku č.k. 31Cb 201/2009-2009-419 zo dňa 21.6.2017 a to voči jeho druhému výroku v časti označenej I. tj. voči výroku, ktorým súd žalobu voči žalovanému v 2. rade zamietol. Súd v rámci odvolacieho konania dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné potvrdiť, nakoľko je vo výroku vecne správny. Odvolací súd sa stotožnil s výrokom súdu prvej inštancie, ktorým zamietol žalobu voči žalovanému v 2. rade (Ministerstvo vnútra SR), hoci danú vec mal súd prvej inštancie správne právne posúdiť podľa § 446 Obchodného zákonníka. Žalobca v uvedenom prípade neuniesol dôkazné bremeno pri preukazovaní tvrdenia o neoprávnenosti zásahu do jeho vlastníckeho práva. V konaní

nebolo preukázané, že žalovaný v 2. rade zadržoval dané motorové vozidlo neprávom, a teda že by išlo o neoprávnený zásah do vlastníckeho práva žalobcu. Odvolací súd zastáva názor, že v zmysle ustanovenia § 21 ods. 1 a 9 zákona o policajnom zbore došlo k zaisteniu veci a jej úschove oprávnene a zákonne. V potvrdení o zaistení veci zo dňa 9.7.2009, ktoré vydalo OO PZ SR Žilina – východ bol uvedený dôvod, že zaistená vec je potrebná na vykonanie úkonov, pretože vzniklo podozrenie, že táto vec súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a je potrebná na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku. Následne písomným oznámením OO PZ Kysucké Nové Mesto zo dňa 22.9.2009 bolo žalobcovi oznámené, že zaistené motorové vozidlo bolo uložené do úschovy a žalobca bol súčasne odporučený na ďalší postup v súlade so zákonom. Zároveň dňa 22.9.2010 si na vozidlo uplatnila nárok tretia osoba, na základe čoho možno dospieť k záveru, že úschova bola i naďalej oprávnená. Rozhodnutie OS Bratislava I. č. k. 31Cb/201/2009-419 zo dňa 21.6.2017 (vo výroku I. a II.) v spojení s rozsudkom KS v Bratislave č.k. 4Cob/69/2019-477 zo dňa 30.5.2019 nadobudol právoplatnosť dňa 19.6.2019.

24. Z Úradného záznamu o vrátení veci OO PZ Kysucké Nové Mesto č.j. ORPZ-CA-OPP6-4/2019 zo dňa 18.10.2019 (č.I. 209) vyplýva, že dňa 18.10.2019 bola A. C. vrátená vec - nákladné motorové vozidlo zn. D. E. ev. č. G. XXXAK z dôvodu rozsudku OS Bratislava I. sp. zn. 31Cb/201/2009-419 zo dňa 15.9.2017 (21.6.2017) a rozsudku KS Bratislava sp. zn. 4Cob/69/2019-477 zo dňa 30.5.2019, právoplatné a vykonateľné dňa 19.6.2019

25. Podľa § 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

26. Podľa § 3 ods. 1 písm. d) a ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

27. Ustanovenie § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie) za škodu, ktorej sa nemožno zbaviť a ktorá predpokladá súčasné splnenie troch podmienok a to: 1/ nesprávny úradný postup 2/ vznik škody a 3/ príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

28. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

29. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

30. Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

31. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím

o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutí o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

32. Podľa § 16 ods. 4 veta prvá zákona č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

33. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

34. Podľa § 18 ods. 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z.z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. 9) Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

35. V prejednávanej veci žalobca uplatnil nárok na náhradu majetkovej ujmy (škody) za nesprávny úradný postup spočívajúci v neprimeranej dĺžke konania na Okresnom súde Bratislava I. sp. zn. 31Cb/201/2009 (žaloba o určenie vlastníckeho práva k zaistenému motorovému vozidlu a vydanie vozidla) a nekonaním súdu motorové vozidlo nemohlo byť žalobcovi vrátené a žalobcovi bola spôsobená škoda. B. vyčíslená žalobcom spolu vo výške 26.306,80 eur pozostáva zo straty na hodnote motorového vozidla vo výške 9.902,40 eur, vyčíslený obvyklý nájom vo výške 16.404,40 eur, t.j. 272,09 eur mesačne za obdobie od 24.11.2009 do 3.12.2014, ďalej náhradu nákladov za vyhotovenie znaleckého posudku 641,30 eur a odmenu za predbežné prerokovanie vo výške 856,66 eur.

36. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je súčasne (kumulatívne) splnenie troch základných predpokladov: 1/ nesprávny úradný postup, 2/ vznik škody ako majetkovej či nemajetkovej ujmy, 3/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

37. Všeobecne a v súlade s ustálenou súdnou praxou možno nesprávny úradný postup vymedziť tak, že ide o porušenie právnou normou ustanoveného predpísaného postupu štátneho orgánu, resp. o porušenie účelu postupu štátneho orgánu, ktorý či už súvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu alebo s ňou nesúvisí – nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí.

38. Správanie štátneho orgánu, ktoré zapríčiňuje zbytočný prieťah, sa obvykle prejavuje nečinnosťou orgánu s právomocou konať o veci. Ústavné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov sa naplní zásadne až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáhala odstránenia právnej neistoty ohľadom svojich práv (napr. I. ÚS 41/02). Z uvedeného tak možno podľa názoru súdu vyvodiť, že prieťahy v konaní sú trvajúcim protiprávnym stavom (až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci) a v každom okamihu ich existencie dochádza k rovnakému porušovaniu toho istého práva (t.j. práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR). Nesprávny úradný postup je vymedzený v ustanovení § 9 ods. 1 veta druhá a podľa konkrétnych okolností bolo potrebné v danej veci správnosť úradného postupu posudzovať s prihliadnutím na tú skutočnosť, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I. sp. zn. 31Cb/201/2009 existenciu prieťahov konštatoval Ústavný súd SR vo svojom náleze I. ÚS/587/2014 z 3.12.2014 a rozhodol, že základné právo žalobcu porušené bolo, prikázal Okresnému súde Bratislava I. v konaní konať bez zbytočných prieťahov a priznal žalobcovi finančné zadosťučinenie v sume 2.500 eur. Z vykonaného dokazovania je tiež preukázané, že v uvedenom konaní súd rozhodnutím č.k. 31Cb/201/2009-419 zo dňa 15.9.2017 žalobu žalobcu zamietol; rozhodnutie bolo potvrdené Krajským súdom v Bratislave sp. zn. 4Cob/69/2019 zo dňa 30.5.2019. Z dokazovania v konaní tiež vyplýva, že zaistené motorové vozidlo bolo žalobcovi vydané úradným záznamom dňa 18.10.2019.

39. Súd na základe vyššie uvedeného konštatuje, že v danom prípade žalobcom v konaní nesprávny úradný postup Okresného súdu Bratislava bol preukázaný postupom dotknutého súdu. V danej veci

došlo k nesprávnemu úradnému postupu z dôvodu, že neboli dodržané lehoty a došlo k prietahom, existenciu ktorých konštatoval ústavný súd.

40. Pod pojmom škoda je treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná v peniazoch ako všeobecným ekvivalentom. Za skutočnú škodu sa považuje majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá spočíva v zmenšení existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp. aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky vyplývajúce z toho, že navrátenie do predošlého stavu nebolo dobre možné alebo účelné.

41. V danom prípade žalobcom bol uplatnený nárok na náhradu skutočnej škody, ktorá mala zodpovedať výške 9.902,40 eur určenej ako strata na hodnote vozidla, teda rozdiel medzi hodnotou motorového vozidla k 24.11.2009 (v sume 14.743,20 eur) a hodnotou motorového vozidla k 3.12.2014 (suma 4.840,80 eur). Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že dňa 9.7.2009 bolo žalobcovi zaistené nákladné motorové vozidlo zn. D. E., a zároveň dňa 22.9.2009 bolo žalobcovi odporúčané, aby si uplatnil vlastnícke právo k zaistenému motorovému vozidlu na súde, čo učinil a podal dňa 24.11.2009 žalobu na Okresnom súde Bratislava 1 vedenú pod sp. zn. 31Cb/201/2009. Je nesporné, že pochybnosti o práve k zaistej veci podľa zákona o policajnom zbore § 21 ods. 9 nastávajú spravidla vtedy, keď právo k takejto veci uplatňuje ďalšia osoba, resp. viac osôb. Tieto pochybnosti nebol však oprávnený riešiť policajný orgán a ten bol povinný zaistenú vec uložiť do úschovy a upozorniť osoby, aby si svoj nárok uplatnili v občianskoprávnom konaní. V čase zaistenia vozidla bolo nepochybné, že motorové vozidlo bolo nepojazdné pre poruchu motora (ktorá skutočnosť vyplynula z výsluchu Ing. Sukeníka). Súd je toho názoru, že žalobcovi škoda, ktorej náhrady sa voči žalovanému domáhal nevznikla. K zníženiu, resp. strate hodnoty vozidla by došlo aj v dôsledku jeho používania a jeho opotrebovania. Bez ohľadu na to, či by bolo vozidlo odstavené alebo by bolo riadne využívané na podnikateľské účely (jeho prevádzka by vyžadovala náklady na spojzdenie, náklady na bežnú úpravu, údržbu, opravy a zachovanie pojazdnosti auta), dochádzalo by k reálnemu znižovaniu jeho hodnoty. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že predmetné motorové vozidlo, ktoré bolo predmetom leasingovej zmluvy zo dňa 31.5.2006 a následne kúpnej zmluvy zo dňa 17.6.2009 bolo ukradnuté a vozidlo dňa 9.7.2009 zaistené, pretože vzniklo podozrenie, že vec súvisí so spáchaním trestného činu.

42. Zároveň si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody v podobe obvyklého nájomného v celkovej výške 16.404,40 eur a uvedená suma predstavuje nájomné vo výške 272,09 eur mesačne za obdobie od 24.11.2009 do 3.12.2014. Žalobca v konaní zakladal svoj nárok výlučne na tvrdení o jeho existencii a jeho vyčíslení v znaleckom posudku, pričom doposiaľ tieto náklady nevynaložil. Skutočnou škodou je ujma, ktorá vznikla poškodenému tým, že bol nútený vynaložiť náklady na zaobstaranie si náhradných pôžitkov v čase, kedy nemohol zaistenú vec užívať. Žalobca netrdil žiadne konkrétne okolnosti zdôvodňujúce uplatnený nárok a dokazujúce existenciu vzniku škody ako dôsledok nesprávneho postupu v konaní o určení vlastníckeho práva.

43. Podľa názoru súdu uplatnená škoda v podobe obvyklého nájmu vychádza z čisto hypotetických skutočností a v konaní nebolo preukázané, že by splátky vo výške 272,09 eur žalobca aj reálne uhradil, teda na hodnoverné preukázanie vzniku škody však nepostačuje hypotetická škoda, vždy sa musí jednať o škodu, ktorá reálne vznikla a konkrétnu výšku škody je potrebné dokázať. Súd je toho názoru, že pre určenie výšky obvyklého nájmu je rozhodujúce, o aký konkrétny reálne dosiahnuteľný nie hypotetický prospech poškodený prišiel. Išlo by o výšku odplaty nájmomného, avšak v konaní nebolo preukázané, že tento obvyklý nájom žalobca i vyplatil teda v majetkovej sfére žalobcu nedošlo k úbytku. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že žalobca dňa 20.7.2009 uzatvoril novú leasingovú zmluvu na iné motorové vozidlo (H. I. XXX.XX). Ak má podľa tvrdenia žalobcu obvyklý nájom predstavovať tieto leasingové splátky súd dospel k záveru, že v danom prípade vznikla žalobcovi povinnosť platiť splátky z dôvodu plnenia si povinnosti v lehote dohodnutej v leasingovej zmluve a zo záväzkového vzťahu s poskytovateľom leasingu. Uplynutím doby trvania leasingu a splnení dohodnutých podmienok žalobca ako príjemca leasingu (kupujúci) nadobudne vlastnícke právo. Žalobcom vynaložené finančné prostriedky (splátky leasingu) na zabezpečenie iného vozidla teda smerujú k nadobudnutiu majetku v podobe motorového vozidla, a teda vynaložené finančné prostriedky nepredstavujú zníženie majetku žalobcom, nakoľko sa takto vynaložený majetok zo strany žalobcu pretransformuje do nadobudnutého motorového vozidla.

44. Vo vzťahu k uplatneným trovám súvisiacich s predbežným prerokovaním je právna úprava v zákone č. 514/2013 Z. z. jednoznačná, a teda vychádzajúc z ust. § 18 zákona č. 514/2003 Z. z. ods. 3 druhá veta, z ktorého vyplýva, že súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom. Teda samotný zákon č. 514/2003 Z. z. výslovne vylučuje možnosť priznania nákladov predbežného prerokovania nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

45. Pri zodpovednosti štátu za škodu je súčasne nevyhnutné, aby škoda vznikla v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom. Spornou zostala otázka (ne)existencie príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody ako základného predpokladu zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z..

46. Príčinná súvislosť (kauzálny nexus) je podstatným prvkom zodpovednostnej skutkovej podstaty. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak protiprávne konanie (nesprávny úradný postup) a vznik škody sú v logickom slede, a teda ak protiprávne konanie škodcu bolo príčinou a vznik škody následkom tejto príčiny. Vzťah príčiny a následku musí byť bezprostredný (priamy). Nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, či okolnosti nasvedčujúce jej existencii; príčinnú súvislosť treba vždy preukázať. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku a túto nemožno riešiť vo všeobecnej rovine, ale vždy v konkrétnych súvislostiach. Príčinou vzniku škody môže byť len také konanie (alebo opomenutie), bez ktorého by škodný následok nevznikol. Musí byť teda doložené, že nebyť protiprávneho konania (opomenutia) škodcu, škodlivý následok by nenastal. Ak príčinou škody je iná skutočnosť zodpovednosť za škodu nenastáva.

47. Otázka príčinnej súvislosti medzi určitým protiprávnym konaním a konkrétnou škodou je otázkou skutkovou. Pri riešení otázky príčinnej súvislosti je právnym posúdením veci vymedzenie, medzi akou ujmu (ako následkom) a akou skutočnosťou (ako príčinou) tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie zodpovednosti za škodu má preto určujúci význam, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je požadovaná náhrada. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmu poškodeného (ak vznikla) a konkrétnym konaním škodcu (ak je protiprávne), sa príčinná súvislosť zisťuje.

48. V prejednávanej veci žalobca označil za majetkovú ujmu, za ktorú požadoval od žalovanej náhradu spolu vo výške 26.306,80 eur a to stratu na hodnote zaisteného motorového vozidla a zároveň škodu spočívajúcu v tom, že nemohol predmetné vozidlo užívať počas doby zbytočných prieťahov v konaní Okresného súdu Bratislava I. ako náhradu vo výške obvyklého nájomného za užívanie obdobného motorového vozidla za obdobie protiprávneho nekonania súdu a za príčinu vzniku tejto ujmy považoval nesprávny úradný postup spočívajúci v nevydaní rozhodnutia o žalobe, ktorou si uplatnil vlastnícke právo k zaistenému vozidlu, aby mu toto vozidlo mohlo byť vrátené. Otázkou príčinnej súvislosti bolo preto potrebné skúmať práve vo vzťahu uvedeného nesprávneho úradného postupu (prieťahy v súdnom konaní) a škody špecifikovanej žalobcom vo výške 26.306,80 eur. Bolo teda potrebné posúdiť, či obdobie nečinnosti Okresného súdu Bratislava I. v konaní o určenie vlastníckeho práva ako príčina mala priamo (bezprostredne) za následok vznik škody.

49. Súd dospel k záveru, že k súčasnému (kumulatívne) splneniu podmienok vzniku zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup v predmetnej veci nedošlo. Žalobcom tvrdenú nečinnosť súdu bolo možné považovať za postup priečiaci sa zákonu, na druhej strane ale nemožno prehliadať, že tento postup môže mať za následok vznik zodpovednosti len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve (iba) touto nečinnosťou.

50. Žalobca v danej veci sa domáhal náhrady škody predstavujúcej stratu na hodnote zaisteného motorového vozidla ako i obvyklý nájom obdobného motorového vozidla v čase od 24.11.2009 do 3.12.2014. Plnenie, ktorého sa žalobca domáhal titulom náhrady škody, ale nepredstavuje jeho majetkovú ujmu spôsobenú nesprávnym postupom súdu, nakoľko majetok žalobcu sa nezmenšil nesprávnym postupom súdu, tento dôsledok nastal v dôsledku odcudzenia motorového vozidla a jeho zaistenia, ku ktorému došlo oprávnené a zákonne pre trestný čin krádeže.

51. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom (prieťahy v konaní) a znížením jeho majetku. Žalovaný by mohol byť za škodu spôsobenú žalobcovi zodpovedný iba v prípade, ak by porušenie povinnosti – prieťahy v konaní škodu, ktorej sa žalobca v konaní domáha, skutočne spôsobil. V danom prípade škoda nebola spôsobená priamo protiprávnym konaním žalovaného, keďže vozidlo bolo zákonne zaistené a žalovaný nenesie zodpovednosť za to, že žalobca mal s tretím subjektom ohľadom motorového vozidla spor o vlastníctvo. Zároveň súd zdôrazňuje, že žalobca v konaní nepreukázal, že tvrdená škoda má

bezprostrednú a priamu príčinnú súvislosť s prieťahmi v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava 1 vedenej pod sp. zn. 31Cb/201/2009.

50. Na základe vyššie uvedených skutkových zistení a úvah súd dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal majetkovú škodu a ním tvrdená škoda nemá bezprostrednú a priamu príčinnú súvislosť s nečinnosťou (zbytočnými prieťahmi) súdu sp. zn. 31Cb/201/2009 v konaní o určenie vlastníckeho práva. Keďže podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich nie je daná táto zodpovednosť, preto súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

51. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí v spojení s § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania s poukazom na plný úspech žalovaného vo veci tak, že žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100 %.

53. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde v Žiline.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).